

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

לפני כב' השופטת יעל אנגלברג שהם
נציג ציבור (עובדים) – מר אפרים ויגדר
נציג ציבור (מעסיקים) – מר משה קליינמן

המבקשת:

חן חנה אורן
ע"י ב"כ עו"ד רועי גיל

המשיבים:

1. מי-רם מיס ותשתיות בע"מ, ח.פ. 513717454
2. יעקב צפירי
3. ועד מקומי מעגלים
ע"י ב"כ עו"ד יוסי בן חמו

החלטה

החלטה זו עניינה בקשת המבקשת להורות למשיבים להימנע מפיטוריה ולהמשיך בהעסקתה עד לביורר תביעתה העיקרית.

רקע עובדתי

1. המשיבה 1 עוסקת בגביית מיסים עבור ישובים שונים ובכלל זה היישוב מעגלים. המשיב 3 הוא וועד היישוב מעגלים (להלן: **הוועד המקומי**) ואילו המשיב 2 הוא יו"ר הוועד (להלן: **מר צפירי**).
2. המשיבה 1 התקשרה עם הוועד המקומי בהסכם למתן שירותי הגבייה של מיסי ארנונה וחובות המיס של חברי מושב מעגלים. במסגרת התקשרות זו, סוכם בין המשיבה 1 לוועד המקומי, כי המשיבה 1 תעסיק עובדת במשרה חלקית במשרדי הוועד מקומי למתן שירות לחברי המושב. הוועד המקומי החליט, בעצה אחת עם המשיבה 1 להעסיק עובדת שתעסוק בגבייה עבור המשיבה 1 ברבע משרה וכמזכירה אישית של יו"ר הוועד בהיקף של רבע משרה כאשר הוסכם שהמעסיקה תהא המשיבה 1 ובין הצדדים תערך התחשבות בהתאם.
3. המבקשת, תושבת היישוב מלילות החלה לעבוד מטעם המשיבה 1 (בשני התפקידים) במשרדי הוועד המקומי ביום 29.4.13. ביום 31.12.14 נחתם הסכם עבודה בין המבקשת למשיבה 1.
4. בתחילה עבדה המבקשת חמישה ימים בשבוע כ-4 שעות ביום ובהמשך הוארך יום העבודה לחמש שעות ביום.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

5. בתחילת חודש 1/20, ביום חמישי בשבוע הגיע מר צפרירי למשרדים וראה את המבקשת משוחחת בטלפון. בין הצדדים התנהלו חילופי דברים שבסיומם, כחצי שעה לפני שעת סיום העבודה עזבה המבקשת את המקום. המבקשת לא הגיעה לעבודה בימים ראשון ושני בשבוע כאשר שלחה ביום ראשון למר צפרירי הודעה שבה נכתב כי היא מבקשת שיפטר. ביום שלישי (7.1.20) חזרה לעבודתה. עם כניסתה למשרד בשעה 08:30, התבקשה המבקשת לעזוב את המקום.
6. ביום 7.1.20 שלחה המשיבה 1 באמצעות הוואטסאפ למבקשת הזמנה לשימוע לפני פיטורים העתידה להתקיים ביום 9.1.20 במשרדי המשיבה 1 בצפון. ביום 9.1.20 שלחה המבקשת מכתב שבו ציינה כי מכתב ההזמנה אינו כולל את עילות הפיטורים וכן דרישה לקיים את השימוע במקום העבודה.
7. בהמשך לכך, ביום 12.1.20 שלחה המשיבה 1 הזמנה חדשה לשימוע העתיד להתקיים ביום 14.1.20 וציינה כי "מטרת השימוע לבחון את המשך העסקתך בחברה לאור חוסר האינטראקציה בינך לבין יו"ר הוועד". ביום 14.1.20 התקיים השימוע ובו נכחו המבקשת ואביה, מר צפרירי ונציג המשיבה 1 מר רפי עמר (להלן: **מר עמר**). במסגרת השימוע פירט מר צפרירי את טענותיו בעניין התנהלותה הלקויה של המבקשת ובהמשך הוחלט להפסיק את השימוע לבקשת אבי המבקשת על מנת לאפשר לצדדים להגיע להסדר.
8. משלא הגיעו הצדדים לידי הסכמה, זומנה המבקשת ביום 26.1.20 לשימוע נוסף שנקבע ליום 30.1.20.
- ביום 30.1.20 נערך השימוע שבו נכחו המבקשת ואביה, מר צפרירי ומר עמר. בתום ישיבת השימוע הוחלט כי הנהלת המשיבה 1 תדון יחד עם הוועד מקומי ותינתן החלטה תוך מספר ימים. הנוכחים כולם חתמו על פרוטוקול השימוע (נספח י לתגובת המשיבה).
9. בישיבת הוועד מקומי מיום 9.2.20 נדון עניינה של המבקשת ולאחר הדיון התקבלה החלטה לפטר את המבקשת. החלטה זו נמסרה למבקשת מכתב פיטורים מיום 10.2.20 שבמסגרתה ניתנה למבקשת הודעה מוקדמת בת חודש ימים.
10. ביום 1.3.20 הגישה המבקשת בקשה לסעד זמני לביטול החלטת הפיטורים ולהורות על השבתה לעבודה עד לביורור תביעתה העיקרית. ביום 8.3.20 הגישה המבקשת את התביעה לסעד עיקרי במסגרתו עתרה להשבתה לעבודה ולשכרה ממועד סיום העסקה ועד למועד מתן פסק הדין, לפיצוי בגין אי עריכת שימוע כדין (50,000 ₪), פיצוי בגין פיטורים משיקולים זרים

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

(50,000 ₪), פיצוי בגין לשון הרע (50,000 ₪) ולפיצוי בגין עוגמת נפש בשל התעמרות בעבודה (30,000 ₪).

11. ביום 9.3.20 התקיים דיון בבקשה ובסיומו ניסו הצדדים להגיע להסכמה. משניסיון זה לא צלח, הגישו הצדדים סיכומיהם.

12. מטעם המבקשת העידה היא עצמה ואילו מטעם המשיבים העידו מר צפרירי ונציג המשיבה 1 מר עמר.

טענות הצדדים

13. **לטענת המבקשת**, הרימה את הנטל להוכיח כי הועסקה אצל שלושת המשיבים ביחד ולחוד ויש לראותם כמקשה אחת. המבקשת טוענת, כי מר צפרירי החליט על פיטוריה עוד בטרם נערך לה שימוע וכי סילוקה מהמשרד ביום 7.1.20 בעת שחזרה מחופשת המחלה מחזקים את העובדה כי החליט על סיום העסקתה מראש ובניגוד לחובה לקיים שימוע בלב פתוח ובנפש חפצה. המבקשת טוענת, כי המשיבים לא הוכיחו שהתנהגותה לפני יום 7.1.20 הצריכה את סילוקה ממקום העבודה לאלתר ומניעת כניסתה. המבקשת מוסיפה וטוענת כי התנהלות המשיבים ביחס לשימוע הייתה פגומה עת זומנה לשימוע הראשון למושב גורן במרחק של 3.5 שעות נסיעה. עוד היא טוענת, כי לאור טענת מר צפרירי שהוא אינו מעסיקה הישיר, הרי שבפועל המשיבה 1 לא פיטרה את המבקשת אלא שמר צפרירי הוא שקיבל את ההחלטות ועל כן יש לבטל את הפיטורים.

המבקשת טוענת לפגמים ביחס לשימוע כאשר במכתב השימוע הראשון לא פורטו הנסיבות לקיום השימוע, לא פורט הזכות לייצוג בעת שימוע וכאשר השיחה נקבעה ליומיים לאחר מכן; בעובדה כי בהזמנה הנוספת נטענה טענה כללית של חוסר אינטראקציה עם מר צפרירי; בעובדה ששיחת השימוע מיום 14.1.20 נערכה על ידי אדם שאינו עובד במשיבה 1 או בוועד המקומי ואין לו כל היכרות מוקדמת עם המבקשת; בעובדה שהמבקשת לא קיבלה את פרוטוקול שיחת השימוע מיום 14.1.20; בעובדה ששיחת השימוע הנוספת "הורחבו" העילות לשימוע ל-4 עילות נוספות. המבקשת טוענת, כי הרחבת הטענות מזימון אחד למשנהו מלמדת על רצון להצדיק את הפיטורים שנעשו מגחמה אישית של מר צפרירי ולא על רקע מקצועי ותפקודי של המבקשת. המבקשת מוסיפה וטוענת כי לא הופיעה בשיחת שימוע בפני וועד היישוב ולא ניתנה לה הזדמנות לשטוח טענותיה כנגד מר צפרירי כאשר לא ברור גם מה הוצג בפני חברי הוועד. המבקשת טוענת כי בהיותה עובדת הוועד המקומי, אך זו לא ידעה על זימונה לשיחת שימוע אלא לאחר מעשה, כשלא ניתנה למבקשת זכות לשטוח טענותיה בפני

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

חברי הוועד בפועל, יש טעם לפגם חמור בפטוריה ויש לבטל את הפיטורים. המבקשת מוסיפה וטוענת כי פוטרה משיקולים זרים שכן לא הוצגה כל טענה ביחס לעבודתה במשיבים 1 ו-3.

המבקשת טוענת, כי יש להחיל על הוועד המקומי את ההוראות החלות על המועצה האזורית ומשלא הקליטו המשיבים 2 ו-3 את הישיבה שבה התקבלה החלטה על פיטורי המבקשת ומשלא הובאה כל אסמכתא לנאמר בישיבה (כגון: עד נוסף על מר צפירי), לא פעל הוועד המקומי על פי הדין.

המבקשת טוענת כי סולקה ממקום עבודתה בבגרות פנים מבלי שזכתה להליך שימוע הוגן כאשר המשיבות 1 ו-3 אינן מעורבות בהליך הפיטורים כאשר לאורך כל תקופת העסקתה ניצל מר צפירי את המבקשת לעבודות פרטיות בעבורו על חשבון כספי הציבור. לדבריה, מוכנה הייתה לפעול בהתאם להצעת הפשרה של בית הדין, אך מר צפירי מנהל מסע נקם כנגדה ומחליט בעבור המשיבות 1 ו-3 על עתיד פרנסתה.

14. **לטענת המשיבים**, נבעו הפיטורים ממחלוקות ענייניות הקשורות לטיב העבודה, אווירה עכורה, חוסר אמון וחוסר כבוד.

המשיבים טענו כי קיימת העדר יריבות בין המבקשת למר צפירי, המבקשת לא הוכיחה כי הוא היה מעסיקה ואין כל יסוד לטענה שהמבקשת עסקה בענייניו האישיים של מר צפירי. לטענתם, המבקשת שימשה מזכירתו של מר צפירי מכוח תפקידו, יו"ר הוועד המקומי ובמסגרת זו הוא היה ממונה עליה.

המשיבים טוענים, כי לא נפל כל פגם בהליך השימוע ולא היה כל שיקול זר לנקיטת הליך זה אלא נלקחו בחשבון אך ורק שיקולים הנוגעים ליחסי עבודה בין המבקשת למר צפירי כממונה עליה בעבודתה ולטיב עבודתה. לטענת המשיבים, בשלהי 2019 החלה המבקשת שלא להקפיד על הדפסת כרטיס נוכחות; המבקשת לא נשמעה להוראות מר צפירי בעניינים אחרים כגון: ניהול שיחות טלפון אישיות ארוכות בזמן העבודה; טענה למחלה ללא הצגת אישורי מחלה; התערבות בהחלטות מר צפירי; אי מילוי הוראות שוטפות של מר צפירי.

המשיבים טוענים, כי המבקשת מודה שקיים חוסר אמון בינה לבין מר צפירי ודי בכך כדי להוות שיקול ראוי ולגיטימי לפיטורים. עוד טוענים המשיבים, כי המבקשת עצמה ביקשה ממר צפירי לפטור. המשיבים טוענים כי כאשר התייצבה המבקשת ביום 7.1.20 במשרד, ציינה כי הגיעה רק על מנת להגיש את שעות עבודתה וכלל לא התכוונה לבוא לעבוד.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

אשר לישיבות השימוע, טוענים המשיבים, כי המבקשת זומנה לשתי ישיבות שימוע שנערכו בעניינה כאשר לבקשתה נשלחו אליה דוחות הנוכחות מבעוד מועד. המשיבים טוענים, כי המבקשת משנה את עמדתה באשר למה שביקשה, האם ביקשה לפטרה או ביקשה מכתב התפטרות. לטענת המשיבים, יש לקבוע שהמבקשת מעוניינת בסיום עבודתה והבקשה היא רק צעד טאקטי לתנאי פרישתה. המשיבים טוענים, כי פרוטוקול ישיבת הוועד משקף את שהתנהל בישיבה וכי טענה זו לא נסתרה וכאשר המבקשת עצמה מאשרת כי היו מחלוקות בינה לבין מר צפירי ברור הוא כי לא היו כל שיקולים זרים בהליך פיטוריה.

המשיבים מוסיפים וטוענים, כי המבקשת לא עמדה בנטל לבוא לבית הדין בניקיון כפיים וכי לא הוכיחה שמאזן הנוחות נוטה לכיוונה. לטענתם, משאיבדו כל אמון במבקשת יש בהמשך העסקתה כדי לפגוע בפעילות השוטפת של המושב ומשגם לשיטת המבקשת מדובר במערכת יחסים עכורה בין הצדדים, ברי שלא ניתן להמשיך את העבודה המשותפת ובעיקר לאור טיבה ואופייה של מזכירה יחידה במשרדו של הממונה הישיר עליה.

המשיבים טוענים, כי לאחר קבלת טענות המבקשת, זומנה ישיבה של הוועד מקומי שבה נדון עניינה של המבקשת וזו קיבלה החלטה לאחר הליך מוסדר ודיון מעמיק, לפטר את המבקשת.

הכרעה

15. מטרתו העיקרית של סעד זמני היא לשמר את הנסיבות הקיימות העלולות להשתנות אם לא יינתן הסעד הזמני, וזאת על מנת שהנתבע לא ינצל לרעה את תקופת הביניים שעד למתן פסק הדין בתובענה, ועל מנת להבטיח ביצועו של פסק דין סופי שיינתן (ראה א. גורן **סוגיות בסדר דין אזרחי** מהדורה שביעית, בעמ' 399; וינוגרד, **צווי מניעה**, חלק כללי עמ' 65; דב"ע מז/3-3 עיריית רמת גן - מלכה אנגלסמן, פד"ע יח 141).

16. המסגרת הנורמטיבית שלאורה יש לבחון את הבקשה מתמקדת בהוראות הנוגעות לסעדים זמניים. תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 מאמצת את תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: **התקנות**) בנוגע לסעדים זמניים, ובין היתר את תקנה 362 הקובעת כי בעת שנשקלת בקשה למתן סעד זמני, על בית הדין לבחון שיקולים אלה: קיומה של זכות, מאזן הנוחות - לרבות הכבדה ונוק בלתי הפיך, ניקיון כפיו של המבקש (שיקולי יושר) ומידתיות הסעד המבוקש.

17. יודגש, כי בשלב זה, משמדובר בבקשה לסעד זמני, הקביעות הן קביעות לכאוריות ואין בהן כדי לקבוע מסמרות לעניין הסעד העיקרי, אם וככל שיובאו בפנינו ראיות אחרות.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 2708-03-20

31 יולי 2020

18. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשתי סוגיות עיקריות. **האחת**, האם נפל פגם בהליך השימוע **והשנייה**, האם נפל פגם בשיקולי הפיטורים.

נדון בהן כסדרן.

א. הליך השימוע

19. **אשר לזימון לשימוע** – המבקשת טענה כנגד אופן זימונה לשימוע והעובדה כי לשימוע הראשון זומנה למושב גורן המצוי במרחק של 3.5 שעות נסיעה. עוד טענה, כי במכתבי הזימון לשימוע לא פורטו הטענות כלפיה, לא פורטה הזכות לייצוג בעת השימוע והשיחה נקבעה ליומיים לאחר מכן.

20. לא מצאנו לקבל את טענות המבקשת כי נפל פגם בזימונה לשימוע. בבקשה למתן סעד זמני מציינת המבקשת, כי מעולם לא קיבלה מכתב זימון לשימוע (סעיף 142 לבקשה). אלא שבחקירתה הודתה שלא זו בלבד שקיבלה זימון לשימוע אלא שהתקיימו לפחות שני שימועים (עמ' 2 ש' 23 – עמ' 3 ש' 3 לפרוטוקול). המבקשת הלינה על כך כי את ההזמנה הראשונה קיבלה בהודעת וואטסאפ ובמסגרתה התבקשה להגיע למושב גורן המצוי בצפון וכי מועד השימוע נקבע כיומיים לאחר מכן, אך לדבריה הודיעה במועד שנקבע לשימוע (9.1.20) כי היא אינה יכולה להגיע למושב גורן וכי לא פורטו בהזמנה לשימוע העילות לשימוע (נספח ו' לבקשה). על כן, נשלח אליה ביום **12.1.20** מכתב לזימון חדש (נספח ט' לבקשה) ובו פורטה העילה שבגינה זומנה והיא "**מטרת השימוע לבחון את המשך העסקתך בחברה לאור חוסר האינטראקציה בינך לבין יו"ר הוועד**". עוד צוין כי היא רשאית להגיע לשימוע עם נציג מטעמה וכי ישיבת שימוע תתקיים במזכירות היישוב במעגלים, מקום עבודתה.

מכאן, ככל שנפל פגם במכתב הזימון הראשון לשימוע, הרי שהוא תוקן במכתב שני מיום **12.1.20**.

21. אין חולק כי ביום **14.1.20** התקיימה ישיבת שימוע אלא שבמהלכה החלו אביה של המבקשת ומר עמר נציג המשיבה 1 לדון באפשרות לסיום העסקתה של המבקשת בהסכמה ועל כן הופסקה ישיבת השימוע. משלא צלחו המגעים בין הצדדים, זומנה המבקשת ביום **26.1.20** לישיבת שימוע נוספת שנקבעה ל-4 ימים לאחר מכן ביום **30.1.20**. בהזמנה לשימוע (נספח ט לתצהיר המשיבה) פורטו טענות המשיבות כדלקמן:

- א. אי הגעתך לעבודה באופן סדיר וע"פ הסיכום בין הצדדים.
- ב. אי הדפסת כרטיס נוכחות בכניסה ויציאה באופן סדיר.
- ג. אינך מבצעת את המשימות שניתנים לך ע"י יושב ראש הוועד יעקב צפירי באופן משביע רצון.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

**ד. את מרבה להתווכח עם יו"ר הוועד בעניינים הנוגעים ליישוב.
ה. בשימוע הקודם מסרתי לך וכן לנציג מטעמך בהרחבה את מכלול
הסיבות שבעטיין הוזמנת לשימוע הקודם".**

22. המבקשת הלינה על כך שבמכתב זה פורטו טענות חדשות כנימוקים לשיקולי פיטורים. גם טענה זו לא מצאנו לקבל. עיון בטענות מעלה כי אלה מהוות פירוט של נקודות המחלוקת שנתגלעו בינה לבין מר צפריירי, יו"ר הוועד ואשר בזימון לשימוע הראשון נכללו בעילה אחת של חוסר אינטראקציה.

23. **אשר לפורום השימוע** – לטענת המבקשת, היה מן הראוי לערוך את שיחת השימוע בפני וועד היישוב והיה על המשיבים להקליט את פרוטוקול הישיבה שבה התקבלה ההחלטה על פיטוריה. עוד טוענת המבקשת, כי ועד היישוב כלל לא שקל את סיום העסקתה וכי לא הובאו מלוא הטענות כהווייתן.

גם טענה זו לא מצאנו לקבל. השימוע נערך בפני יו"ר הוועד המקומי במסגרת סמכותו ובפני נציג שהוסמך על ידי המשיבה 1. משאין חולק, כי המבקשת הייתה מועסקת על ידי שני גורמים אלה במשותף, הרי שזהו הפורום המתאים לעריכת השימוע.

24. **אשר לטענה כי היה על המשיבים להקליט את הישיבה**, לא מצאנו בטענה זו כל בסיס. כך גם לא מצאנו בסיס לטענת המבקשת שלפיה במהלך ישיבת הוועד שבה הוחלט על סיום העסקתה נמסרו לחברי הוועד סיבות אחרות מאלה שנרשמו במכתבי הזימון לשימוע וכי לא ניתנה לה אפשרות לטעון את טענותיה כנגד מר צפריירי. עיון בפרוטוקול ישיבת הוועד שבו נדונה הפסקת עבודתה של המבקשת מעלה כי צוין שם שנשקל סיום העסקתה בשל: **"בהמשך לשימוע שהתקיים לעובדת בתאריך 30.1.20 עקב חוסר אינטראקציה, אי החתמת כרטיס, אי הגעה סדירה לעבודה ומרבה להתווכח עם יו"ר הוועד"** (נספח יב' לתצהירי המשיבים), פרוטוקול השימוע הוצג בפני חברי הוועד, התקיים דיון בין חברי הוועד ונתקבלה החלטה ברוב קולות. המבקשת טענה כי בידיה ראיות אחרות ואולם אלה לא הוצגו בפנינו במועד הנדרש.

25. בסיכומיה טענה המבקשת כי לא קיבלה כל הגנה ארגונית. בעניין זה אין לה אלא להלין על עצמה שכן המבקשת יכולה הייתה להביא עמה לשימוע נציג מטעמה (והיא בחרה להביא את אביה) ולא ניתן לקבוע בדיעבד כי לו היה פונה ארגון העובדים בבקשה להצטרף להליך, לא היו המשיבות נעתרות לבקשתו.

26. מכל האמור עולה כי לא מצאנו שנפל פגם בהליך השימוע.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

ב. שיקולי הפיטורים

27. המבקשת טוענת, כי פוטרה משיקולים זרים שכן לא הוצגה כל טענה ביחס לעבודתה במשיבים 1 ו-3. עוד היא טוענת, כי המשיבים לא הוכיחו שהתנהגותה לפני יום 5.1.20 הצריכה את סילוקה ממקום העבודה לאלתר ואת מניעת כניסתה. לדבריה, סולקה מעבודתה בבושת פנים כאשר לא נפל במעשיה כל פגם ולהיפך, לאורך כל תקופת העסקתה ניצל מר צפריירי את המבקשת לעבודות פרטיות בעבורו על חשבון כספי הציבור.

28. עיקר טענת המשיבים הייתה שהמבקשת אינה נשמעת להוראותיו של מר צפריירי, כך למשל אינה מחתימה כרטיס נוכחות, מרבה להתווכח עמו על החלטותיו ואינה מבצעת את המשימות שמוטלות עליה.

מעדותה של המבקשת עצמה עולה כי הצדק עם המשיבות בטענות אלה. המבקשת אישרה כי על אף הוראה מפורשת שניתנה לה, לא נהגה להחתיים כרטיס נוכחות. בתחילה טענה, כי היא אינה חורגת מהשעות וגם אם היא מגיעה לפני הזמן היא רושמת את השעות 08:00-12:00 כאשר היא לא החתימה כרטיס כי "לא נתפס לי בקופסה" (עמ' 9 ש' 9 לפרוטוקול). משחזרה ונשאלה בעניין זה, השיבה "היה ימים שכן וימים שלא. חלקית הדפסתי. טביעת אצבע שלי בעייתית גם בבית לא נתפס האצבע במכשיר את שהמכשיר קורא לוקח זמן לכן לא הדפסתי" (עמ' 9 ש' 11-12 לפרוטוקול).

משחזרה ועומתה עם דרישת המשיבים כי היה עליה להדפיס כרטיס, השיבה כך:

"פעם עשינו שיחה או שהוא דרש בכתב שאעשה זאת? יש לי תיק אישי, למה לא נתן לי אזהרה? ברגע שאני מגיע לעבודה ולא הדפסתי כרטיס אולי היה פוגע בכיס או יותר מתחדד, פעם בא אלי ואמר תקשיבי זה חשוב, בואי נוציא פרוטוקול נעשה ישיבת וועד לאחר את הדברים" (עמ' 9 ש' 14-16 לפרוטוקול).

די בעובדה שהמבקשת לא מילאה אחר דרישת המשיבים להחתיים כרטיס נוכחות כדי להוות עילה מוצדקת לשקילת סיום עבודתה. יתרה מזו, כבר מתשובה זו של המבקשת ניתן להיווכח כי היא אינה מוכנה לקבל את הוראותיו של הממונה עליה אפילו בעניינים מנהליים פשוטים וכי היא מנסה להכתיב את סדרי העבודה. כמפורט בכתב ההזמנה לשימוע אחת הטענות שהפנו המשיבים כנגד המבקשת כי היא מרבה להתווכח עמו. המבקשת בעדותה מודה בכך למעשה (עמ' 6 ש' 24-25; עמ' 7 ש' 1-3, ש' 6-7 לפרוטוקול).

29. בישיבת הוועד המקומי, נדונה הטענה שהמבקשת אינה מסתדרת עם יו"ר הוועד. חברי הוועד סברו כי משמר צפריירי משמש כממונה הישיר על המבקשת ומתנהל מולה באופן יומי, יש

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

לתת משקל לעובדה שהם אינם מסתדרים זה עם זה ואין מקום להמשיך להעסיק את המבקשת.

לא נעלמו מעינינו טענות המבקשת שלפיהן דרש ממנה מר צפריירי דרישות שונות הנוגעות לענייניו האישיים. מר צפריירי אישר כי ביקש מעת לעת מהמבקשת לקבל או לשלוח בעבורו מסמכים היות שלדבריו הוא לא החזיק בחשבון דואר אלקטרוני פעיל. לא הוכח בפנינו היקף הסיוע שנתנה המבקשת למר צפריירי ואולם אין חולק כי היא סייעה בידי גם בדברים אישיים (ת-1/ת-5). דא-עקא, גם מר צפריירי טען מצידו כי הוא סייע בידי המבקשת בעניינים שונים ובהם כספים שמסר בידיה לצורך נסיעה לחו"ל או תשלום לצורך בניית גדר בביתה וסיוע נוסף בעניינים אישיים (עמ' 14 ש' 17-18 לפרוטוקול). התרשמותנו היא כי הצדדים אשר עבדו במשך תקופה ארוכה בסמיכות זה לזו, סייעו גם בדברים שחרגו ממערכת יחסי העבודה. ייתכן, ואיננו קובעים בשלב זה מסמרות בדבר כי הסיוע שנתנה המבקשת למר צפריירי חרג ממסגרת מקובלת ביחסי עובד-מעסיק ואולם כאמור לא ניתן להתעלם ממערכת היחסים האישית שהייתה בין הצדדים עת עבדו כתף אל כתף במשך תקופה ארוכה.

30. כעולה מעדויות הצדדים, ביום 2.1.20 נכנס מר צפריירי למשרד בעת שהמבקשת שוחחה בטלפון. הצדדים חלוקים באשר להתרחשות שהייתה עובר לכניסתו של מר צפריירי למשרד.

לדבריו של מר צפריירי הוא נכנס למשרד וביקש מהמבקשת לסיים את השיחה, אך זו המשיכה לשוחח במשך כ-25-30 דקות תוך שהיא מתעלמת ממנו. מר צפריירי טען כי נעלב וכעס ונתן עם ידו מכה על השולחן ועקב כך נשפכו מים מכוס חד פעמית שהייתה על השולחן. בתגובה המבקשת קמה, אספה את חפציה ואמרה "אני הולכת ולא חוזרת ביי, ביי". מר צפריירי טוען כי משראה שמפתחות המשרד היו עדיין נעוצות בדלת, אמר לה לקחת את המפתחות, אך היא השיבה "לא צריכה".

המבקשת מנגד טוענת, כי שוחחה בטלפון עם מורה של אחד מילדיה וכאשר נכנס מר צפריירי למשרד הוא ביקש ממנה שלא תשוחח שיחות אישיות. משביקשה ממנו להירגע, הוא נתן מכה חזקה בשולחן של המבקשת, כתוצאה מכך התעופפה לעברה כוס שתייה חמה, היא נבהלה, ביקשה שלא יצעק עליה ויצאה על מנת להירגע.

31. בחקירתה הנגדית, סיפרה המבקשת כי קיבלה טלפון מהמחנכת של הבן וכאשר היא מקבלת טלפון כזה היא לא יודעת מה הסיבה אם קרה משהו עם הילד. לדבריה, המחנכת התקשרה לבקש ממנה לסייע לה להזמין כרטיסים למופע ממחלקת התרבות באינטרנט. עוד סיפרה המבקשת, כי מר צפריירי נכנס למשרד בזמן השיחה וסימן לה לנתק וכאשר סיימה את השיחה אמר שנמאס לו שהיא עושה שיחות פרטיות ועוד הוסיפה כי "אמרתי לו אז דיברתי עם המורה

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

של הילד מה קרה" (עמ' 4 ש' 29-28 לפרוטוקול) ובתגובה הוא החל להתלהם. אלא שבהמשך עדותה הודתה המבקשת כי השיחה הייתה למועצה האזורית ולאחר שיחה זו, היא התקשרה למורה לקבלת פרטים. המבקשת סיפרה כי לאחר שמר צפריירי העיר לה והטיח ידו בשולחן, **"לקחתי את התיק שלי, מפתחות הרכב ויצאתי"** (עמ' 5 ש' 31 לפרוטוקול) וכשאמר לה מר צפריירי לקחת את המפתחות של המשרד, השיבה **"אמרתי לו כרגע אני לא לוקחת ואני הולכת"** (עמ' 6 ש' 1 לפרוטוקול) וכי הלכה לביתה.

32. מדברי המבקשת עצמה עולה, כי התנהלה שיחה טלפונית אישית וככל הנראה השיחה לא הייתה קצרה. אין בכך כדי להצדיק את התפרצותו של מר צפריירי ואולם בוודאי שלא ניתן לומר שהתנהלותה של המבקשת היא ראויה. עוד עולה מעדותה של המבקשת כי בניגוד לטענותיה בתצהיר כי יצאה להירגע, הרי משנטלה את תיקה וסירבה לקחת את המפתחות הביעה דעתה כי היא הולכת ואינה מתכוונת לשוב.

33. ביום **5.1.20** (יום ראשון שלאחר האירוע), שלחה המבקשת למר צפריירי הודעת וואטסאפ בזו הלשון:

"בוקר טוב בהמשך להתנהגות שלך כלפי, חוסר האמון בנינו לגבי העבודה והטענות שלך כלפי טיב עבודתי כנראה שאתה באמת לא מעריך מה שאני עושה בשביל היישוב לאור כל הטענות אני מבקשת שתפטר אותי בכדי שלא אסבול עלבונות יותר" (נספח ד' לתצהיר המשיבים; הדגשה שלי – י.א.ש.).

המבקשת לא התייצבה לעבודה ביום ראשון ושני (5.1.20-6.1.20). המבקשת טענה כי פנתה לקבל אישורי מחלה אלא שאישורים אלה לא הוצגו בפנינו ואף לא הוצגו בפני המשיבים. ביום שלישי (7.1.20) הגיעה המבקשת למשרד, אך מר צפריירי דרש ממנה לעזוב את המקום.

המבקשת טוענת, כי בדרישה זו גילה מר צפריירי דעתו כי בכוונתו לסיים את יחסי העבודה. טענה זו של המבקשת תמוהה על רקע העובדה כי יומיים קודם לכן היא עצמה ציינה את חוסר האמון בין הצדדים ואת היחסים העכורים וביקשה ממר צפריירי לפטר אותה ואף לא הגיעה לעבודה במשך יומיים מבלי להמציא אישור מחלה. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת כי מר צפריירי ביקש לסיים את העסקתה ואף פעל להזמנתה לשימוע, ואולם הוא לא פעל במנותק מהמצג שהמבקשת עצמה פרשה בפניו. בעניין זה לא מצאנו כל פסול. יתרה מזו, סברנו כי בהתנהלות המבקשת ובטענות שהעלתה כלפי התנהלות המשיבים בעודה מציגה בפניה מצג שונה לחלוטין, לא ניתן לומר כי פנתה בבקשה זו בידיים נקיות.

העולה מכל האמור, כי בשלב זה לא מצאנו כי נפל פגם בשיקולי הפיטורים.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

צ"ו 20-03-2708

31 יולי 2020

34. אשר לזהות המעסיקים – מצאנו להעיר כי על פניו לא הצביעה המבקשת על קיומם של יחסי עובד מעסיק בינה לבין מר צפריירי ואולם, לאור התוצאה שאליה הגענו, איננו נדרשים להכריע במחלוקת זו בשלב זה.

35. אשר למאזן הנוחות – כעולה מהראיות שהובאו בפנינו הן מצד המבקשת הן מצד המשיבים יחסי העבודה בין הצדדים עלו על שרטון. מדובר במקום עבודה שבו עובדים שני אנשים יו"ר הוועד המקומי שהוא יו"ר נבחר והמבקשת שהיא מזכירתו. בנסיבות אלה, נוכח חוסר האמון והיחסים העכורים, לא מצאנו כי ניתן לכפות את יחסי העבודה על המשיבים וכי השבתה של המבקשת לעבודה עשויה לפגוע בפעילותו התקינה של הוועד המקומי. אשר למשיבה 1, ככל שמדובר בהמשך העבודה במושב מעגלים, הרי שהעבודה נעשית בכפיפה למר צפריירי ומנימוקים שהובאו לעיל אין מקום לאוכפם. במסגרת הדיון הוצע למבקשת להמשיך בעבודתה בשירות המשיבה 1 במקום אחר אלא שהצדדים לא הצליחו להגיע להסכמה בענין זה.

אחרית דבר

36. על יסוד כל האמור, דין הבקשה להידחות. הוצאות הבקשה בסך של 5,000 ₪ ישולמו על ידי המבקשת בתום ההליך.

37. המשיבות תגשנה כתב הגנה עד ליום 31.8.20.

על אף התוצאה שאליה הגענו אנו ממליצים לצדדים לבוא בדברים בניסיון להגיע להסכמות באשר להמשך עבודתה של המבקשת בשירות המשיבה 1 במקום אחר וכן להגיע להסכמות אשר תייתרנה את המשך ההליך.

נקבע לדיון מוקדם ליום 12.11.20 שעה 14:00.

ניתנה היום, י' אב תש"פ, (31 יולי 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

מר משה קליינמן
נציג ציבור (מעסיקים)

יעל אנגלברג שהם
שופטת

מר אפרים ויגדר
נציג ציבור (עובדים)

